

paa, at man bør gaa over til en Afgift af Nettoindtægten. Nu tror jeg, det er overmaade vanskeligt at give en klar Definition af, hvad man forstaar ved Nettofortjeneste. Jeg har med mine egne Øren hørt Redernes Argumenter mod en saadan Særbeskatning af Skibsfarten, og jeg kan maaske sige, at i det Øjeblik, der er Tale om, at Nettofortjenesten skal danne Basis for en Beskatning, kunde det nok være, at denne Nettofortjeneste ikke vilde blive overordentlig stor. Jeg tror i alt Fald ikke, at Bestemmelserne i det stillede Ændringsforslags § 3 vil være tilstrækkelig fyldestgørende. Der staar dér: „ordinær Afskrivning eller Henlæggelse“ — jeg antager nu, at det skal være baade ordinære Afskrivninger og ordinære Henlæggelser — „m. v.“ Hvad vil det sige: „m. v.“? Jeg ved ikke, hvor meget det dækker over. Jeg følger mig overbevist om, at det ikke er en tilstrækkelig klar Definition, der gives af Begrebet Nettofortjeneste.

Det er det ene Hovedpunkt, hvorom der er Uenighed indenfor det Flertal, der ellers er enigt om selve Grundlaget. Det andet Hovedpunkt angaar de Regler, hvorefter Bidraget skal fordeles. Selv om der er forskellige Berøringspunkter, hersker der dog paa enkelte af de Punkter, der omtales i Mindretallets Ændringsforslag, en ret dyb og indgaaende Uenighed. Vi er ganske sikkert ikke uenige om, at en Del af det Bidrag, der fordres fra Skibsfarten, skal bruges til Regulering af Kulpriserne. Og jeg tænker her, at man først og fremmest har ment en Regulering af Priserne paa Husholdningskul, taget i videste Forstand, saaledes at ogsaa de Kul, der f. Eks. anvendes til kommunale Gasværker, kommer ind under Begrebet. Men ved det næste Punkt, Regulering af Prisen paa Majs, forekommer det mig ikke, at man er fuldt konsekvent indenfor Mindretallet. Man synes at indskrænke sig til at ville betale den eventuelle Difference, der fremkommer i Kraft af, at der er fastsat Maksimalpris paa Majs, og Handelsprisen muligvis kunde blive højere end denne Maksimalpris. Jeg synes, at det langt fra er tilstrækkeligt. Jeg vilde mene, at en af de Varer, hvor det gælder at faa Prisen nedsat i saa stor Udstrækning som muligt, er netop Majsen, da den danner Grundlaget for en overvejende Del af den Produktion, vi har herhjemme. Nu erklærede ganske vist Slagteriernes Delegeretmøde paa et vist Tidspunkt, at man ikke havde Brug for dette Tilskud til Majsen. Man var dér

saa frimodig, om jeg maa bruge det Udtryk, at sige, at man talte paa Landbrugets Vegne. Det er imidlertid ikke ganske rigtigt, og det er da ogsaa kommet dertil, hvad jeg forudsaa, at der fra det langt overvejende Flertal af det danske Landbrug er vedtaget en Protest mod denne Resolution, som blev vedtaget paa Slagteriernes Delegeretmøde. Jeg har modtaget en Resolution, som er blevet vedtaget paa de samvirkende Husmandsforeningers Møde i Odense, og som netop gaar ud paa at protestere mod den først nævnte Resolution. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Stykke af denne Resolution. Det hedder dér: „Foranlediget af den paa Slagteriernes Delegeretmøde vedtagne Resolution skal samtlige provinsielle Hovedbestyrelser for de danske Husmandsforeninger, samlede til Møde i Odense den 19. April, udtale:

Vor Protest imod Slagteriernes Forlangende om, at den nugældende Maksimalpris paa Flæsk ophæves, og Prisen herhjemme fastsættes efter engelsk Pris, og vor Protest imod og Beklagelse over, at Slagteriernes delegerede paa Landbrugets Vegne har udtalt sig imod, at Fragtafgiften anvendes til at nedsætte Majspriserne, da vi maa hævde, at Fragtafgiftens Anvendelse til en saadan Regulering ikke kan betegnes som et Statstilskud til Indkøb af Majs. Vi opfordrer derfor Regering og Rigsdag til snarest at gennemføre Loven om Fragtafgift, saaledes at Afgiften vanskeligst kan overvæltet paa Forbrugerne, og at det ved denne Lov indkomne Beløb anvendes til at nedsætte Priserne paa Majs og Kul og til andre prisregulerende Foranstaltninger, som Forholdene nødvendiggør.“

Som man vil se, er dette en absolut Protest mod den Resolution, der blev vedtaget paa Slagteriernes Delegeretmøde, hvor man, som man siger, „talte paa Landbrugets Vegne“. At der fremkommer en saadan Protest, er meget naturligt. Men for øvrigt kunde det ikke alene af Hensyn til Flæskeproduktionen være ønskeligt at faa noget billigere Majs. Vi har her i Landet en hel Klasse Mennesker, som ikke paa anden Maade berøres af de høje Priser end derved, at de faar at føle, at det er blevet betydelig dyrere at leve. Vi har en hel Del Mennesker, som ved Siden af at arbejde med deres Hænder Dag ud og Dag ind for at skaffe det daglige Brød sidder inde med en lille Flok Høns, og som gennem Ægslaget har haft